

بقعه امامزاده یحیی ، نگین گردشگری شهرستان ورامین

بقعه متبرکه امامزاده یحیی (ع) در روستای کهنه گل در جنوب ورامین نزدیک مسجد جامع در میان صحن امامزاده واقع شده است.

این بقعه متبرکه از بناهای مهم زیارتی شهرستان ورامین است که همواره مورد توجه مردم شهرستان و همچنین مسافران این شهرستان قرار دارد.

این مکان، مدفن امامزاده یحیی یکی از نوادگان امام زین العابدین (ع) است که پس از وفات در این مکان به خاک سپرده شده است.

این بقعه متبرکه علاوه بر اینکه یکی از زیارتگاههای مهم شهرستان ورامین است، از نظر معماری به عنوان یکی از مهمترین بناهای تاریخی این شهرستان محسوب می شود.

هسته اصلی بنای بقعه متشکل از یک طرح هشت ضلعی از داخل و چهار ضلعی از بیرون با یک ورودی از جانب شمال است.

گنبد آن شلجمی شکل است که درگوشه آن چهار فرورفتگی عمیق دیده می شود.

کالبد بنا با آجر ساخته شده و مربوط به قرن هفتم هجری است.

داخل بقعه بر خلاف منظر ساده و بی پیرانه بیرون آن ، دارای محراب کاشی و آزاره های کاشی ستاره ای شکل بوده با کاشی های نیلی رنگ جلادار تزیین شده است ، استاد سازنده

ی این کاشی علی بن محمد بن ابی طاهر و تاریخ آن 663 هجری است.

در بالا کتبه ای گچبری به خط ثلث برجسته حاوی کلام خدا و رسول اکرم (ص) در زمینه ی گل و بوته جلب نظر می کند که گرداگرد حرم دور می زند و تاریخ محرم سال 707 هجری و بانی بنا ابومحمد زید یاد شده است.

اثر نفیس و کم نظیر دیگر این امامزاده سنگ قبر محراب گونه کاشی آن است که امضای دو استاد کاشی ساز کاشانی را با خود داشته که تاریخ سال آن 705 قمری است و در

حال حاضر در موزه آرمیتاژ لنینگراد نگهداری می شود.

ضریح قدیمی بقعه به صورت چوبی با خانه مربع بوده و ضریح فعلی فلزی است.

این مکان در ایام مذهبی به ویژه در ماه محرم و نیز روزهای تاسوعا و عاشورا پذیرای عزاداران عاشقان ائمه اطهار می باشد.

با وجود قدمت و نیز اثر مهم این بنا، بقعه متبرک امامزاده یحیی مانند دیگر بناهای متبرک و قدیمی ورامین مورد بی توجهی قرار گرفته و دست قدار طبیعت آثار جبران ناپذیری به

کالبد این بنا وارد کرده است.

این بنا به شماره ی 199 و در سال 1382 شمسی با نظارت کارشناسان میراث فرهنگی استان تهران مرمت و بازسازی شد.